

279

На основу члана 47. став 1. Закона о културним добрима („Службени гласник Републике Србије”, број 71/94),
Влада Републике Србије доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ МЕХАНЕ У ЛАЗНИЦИ ЗА СПОМЕНИК КУЛТУРЕ

Тачка 1.

Механа у Лазници утврђује се за споменик културе.

Тачка 2.

Механа у Лазници (у даљем тексту: споменик културе) налази се на територији општине Жагубица, у Лазници, у државној својини, на катастарској парцели број 10164/1 К.О. Лазница-село.

Споменик културе је подигнут другом половином XIX века у центру села. Грађана је каменом као типска механа са отвореним тремом ослоњеним на девет профилисаних дрвених стубова. Кров је четворосливни са покривачем од ћерамике. Функционално и просторно зграда механе је подељена на три целине: централни део сачињавају кафана, кухиња, магацин и полукопани подрум, западно су три просторије за преноћиште гостију, а источно стамбени део за механицију.

Као типска механа треће класе она спада у развијене гостиничарско-коначарске зграде свога времена.

Тачка 3.

Заштићена околина споменика културе обухвата катастарске парцеле бр. 10164/2 и 10166 К.О. Лазница-село, у државној својини.

Тачка 4.

Утврђују се следеће мере заштите споменика културе:

- 1) очување изворног изгледа спољашње архитектуре и ентеријера, хоризонталног и вертикалног габарита, облика и нагиба крова, свих конструктивних и декоративних елемената, оригиналних материјала и функционалних карактеристика;
- 2) ажурно праћење стања и одржавање конструктивно-статичког, система, кровног покривача, свих фасада, ентеријера и исправности инсталација у споменику културе;
- 3) забрана радова који могу угрожити статичку безбедност споменика културе;
- 4) коришћење у оквиру изворне намене;
- 5) реновирање електроинсталација, водовода и канализације;
- 6) забрана складиштења веће количине запаљивог материјала (дрво, угаљ, слама и сл.), осим у мањим количинама у посебно осигураној просторији;
- 7) инсталирање притивпожарних апарата;
- 8) уклањање свих накнадно дозиданих преграда.

Тачка 5.

Утврђују се следеће мере заштите заштићене околине споменика културе:

- 1) забрана градње објеката који својом архитектуром, габаритом и висином угрожавају споменик културе;
- 2) забрана градње објеката који нису у функцији споменика културе;
- 3) изградња инфраструктуре дозвољена је само уз претходно обезбеђење заштитних археолошких ископавања и адекватне презентације налаза;
- 4) извођење грађевинских радова и промена облика терена дозвољени су само уз претходно обезбеђење заштитних археолошких ископавања и адекватне презентације налаза;
- 5) забрана складиштења материјала и стварања депонија;
- 6) забрана просипања, одлагања и привременог или трајног депоновања отпадних и штетних материја – хемијски агресивних, експлозивних, отровних и радиоактивних.

Тачка 6.

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-609/98-14

У Београду, 20. фебруара 1998. године

Влада Републике Србије

Потпредседник,
академик проф. др Милутин Стојковић, с. р.

280

На основу члана 47. став 1. Закона о културним добрима („Службени гласник Републике Србије”, број 71/94),
Влада Републике Србије доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ СТАРЕ МЕХАНЕ ТАСИЋА У ПЕТРОВЦУ ЗА СПОМЕНИК КУЛТУРЕ

Тачка 1.

Стара механа Тасића у Петровцу утврђује се за споменик културе.

Тачка 2.

Стара механа Тасића у Петровцу (у даљем тексту: споменик културе) налази се на територији општине Петровац, у Петровцу, у приватној својини, на катастарској парцели број 643 К.О. Петровац.

Споменик културе је саграђен 1868. године, као приземна грађевина, са подрумом испод источног крила и основом у облику ћириличног слова Г. Позната су имена пројектаната, Франца Зеленог и Павла Ђорђевића, а сачуван је и оригинални план зграде. Просторном композицијом, конструкцијом, начином градње, као и урбанистичком позицијом у оквиру старог језгра Петровца, издваја се као значајан објекат ове врсте градитељства из друге половине XIX века у млавском крају.

Тачка 3.

Заштићена околина споменика културе обухвата катастарске парцеле бр. 642 и 643 К.О. Петровац, у приватној својини.

Тачка 4.

Утврђују се следеће мере заштите споменика културе:

- 1) очување изворног изгледа спољашње архитектуре и ентеријера, хоризонталног и вертикалног габарита, облика и нагиба крова, свих конструктивних и декоративних елемената, оригиналних материјала, функционалних карактеристика и оригиналних натписа;
- 2) ажурно праћење стања и одржавање конструктивно-статичког система, кровног покривача, свих фасада, ентеријера и исправности инсталација у споменику културе;
- 3) забрана радова који могу угрожити статичку безбедност споменика културе;
- 4) коришћење у оквиру изворне намене;
- 5) реновирање електроинсталација;
- 6) инсталирање противпожарних апарата.

Тачка 5.

Утврђују се следеће мере заштите заштићене околине споменика културе:

- 1) забрана градње објеката који својом архитектуром, габаритом и висином угрожавају споменик културе;
- 2) забрана градње објеката који нису у функцији споменика културе;
- 3) изградња инфраструктуре дозвољена је само уз претходно обезбеђење заштитних археолошких ископавања и адекватне презентације налаза;
- 4) забрана складиштења материјала и стварања депонија.

Тачка 6.

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-609/98-15

У Београду, 20. фебруара 1998. године

Влада Републике Србије

Потпредседник,
академик проф. др Милутин Стојковић, с. р.

281

На основу члана 47. став 1. Закона о културним добрима („Службени гласник Републике Србије”, број 71/94),
Влада Републике Србије доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ КУЋЕ ПОРОДИЦЕ МИЛЕТИЋ У ВРЕОЦИ-МА ЗА СПОМЕНИК КУЛТУРЕ

Тачка 1.

Кућа породице Милетић у Вреоцима утврђује се за споменик културе.

Тачка 2.

Кућа породице Милетић у Вреоцима (у даљем тексту: споменик културе) налази се на територији града Београда, општина Лазаревац, село Вреоци, у приватној својини, на катастарској парцели број 1060/1, К.О. Вреоци.

Споменик културе се налази непосредно поред старог пута, који је трасиран кроз његово двориште. Кућа је призмена, правоугаоне основе, са тремом и двоја улазна врата, источна и западна. Подигнута је половином XIX века у бондручној конструкцији са испуном од чатме, зидова облепљених блатним малтером. Развијене је петоделне основе настале, вероватно, преградњом првобитне троделне. Као варијанта шумедијске куће моравског типа она представља вредан пример народног градитељства.

Тачка 3.

Заштићена околина споменика културе обухвата катастарску парцелу број 1060/1, К.О. Вреоци, у приватној својини.

Тачка 4.

Утврђује се следећа мера заштите споменика културе:

1) очување изворног изгледа спољашње архитектуре и ентеријера, хоризонталног и вертикалног габарита, облика и нагиба крова, свих конструктивних и декоративних елемената, оригиналних материјала, функционалних карактеристика и оригиналних натписа.

Тачка 5.

Утврђују се следеће мере заштите заштићене околине споменика културе:

1) забрана градње или постављања објеката трајног или привременог карактера, који својом архитектуром, габаритом и висином могу угрожити споменик културе;

2) обнављање и одржавање вегетације.

Тачка 6.

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-609/98-16

У Београду, 20. фебруара 1998. године

Влада Републике Србије

Потпредседник,
академик проф. др Милутин Стојковић, с. р.

282

На основу члана 47. став 1. Закона о културним добрима („Службени гласник Републике Србије”, број 71/94),
Влада Републике Србије доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ КУЋЕ КРНАЈСКИХ У КЕЛЕБИЈИ ЗА СПОМЕНИК КУЛТУРЕ

Тачка 1.

Кућа Крнајских у Келебији утврђује се за споменик културе.

Тачка 2.

Кућа Крнајских у Келебији (у даљем тексту: споменик културе) налази се на територији општине Суботица, у Келебији, у улици Кизура Иштвана број 131, у приватној својини, на катастарској парцели број 28517 К.О. Суботица.

Споменик културе је настао у XIX веку као троделна кућа са тремом, грађена набојем и покривена трском. Временом на њу је, у дубини парцеле, дограђена соба и летња кухиња у ширини трема, а потом и друге просторије које су биле самосталне зграде. Као карактеристичан споменик народног градитељства северне Бачке и последња изворна кућа панонског типа у некадашњем братственом шору фамилије Крнајски она указује на процес формирања ушореног салаша од спонтано настале агломерације.

Тачка 3.

Заштићена околина споменика културе обухвата следеће катастарске парцеле: бр. 28516, 28517, 28518 и 28521 К.О. Суботица, у приватној својини; део катастарске парцеле број 31090 К.О. Суботица, у државној својини, као и део улице Кизура Иштвана дуж катастарских парцела бр. 28516, 28517 и 28518 К.О. Суботица, до уличне осе.

Тачка 4.

Утврђују се следеће мере заштите споменика културе:

1) очување изворног изгледа спољашње архитектуре и ентеријера, хоризонталног и вертикалног габарита, облика и нагиба крова, свих конструктивних и декоративних елемената, оригиналних материјала, функционалних карактеристика и оригиналних натписа;

2) инсталирање уређаја за заштиту од пожара.

Тачка 5.

Утврђује се следећа мера заштите заштићене околине споменика културе:

1) забрана градње објекта који својом архитектуром, габаритом и висином угрожавају споменик културе.

Тачка 6.

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-609/98-17

У Београду, 20. фебруара 1998. године

Влада Републике Србије

Потпредседник,
академик проф. др Милутин Стојковић, с. р.

283

На основу члана 47. став 1. Закона о културним добрима („Службени гласник Републике Србије”, број 71/94),
Влада Републике Србије доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ КУЋЕ У УЛИЦИ ПАТРИЈАРХА ЧАРНОЈЕВИЋА БРОЈ 7 У НОВОМ САДУ ЗА СПОМЕНИК КУЛТУРЕ

Тачка 1.

Кућа у улици Патријарха Чарнојевића број 7 у Новом Саду утврђује се за споменик културе.

Тачка 2.

Кућа у улици Патријарха Чарнојевића број 7 у Новом Саду (у даљем тексту: споменик културе) налази се на територији општине Нови Сад, у Новом Саду, у улици Патријарха Чарнојевића број 7, у приватној својини, на катастарској парцели број 4197 К.О. Нови Сад I.

Настала је у првој половини XIX века у старом новосадском крају Подбари у којем су живели претежно земљорадници – баштовани. У време настанка вероватно дводелна, она је временом добила још једну собу и трем уместо дубоке стрехе формирајући троделну кућу панонског типа са отвореним тремом, грађену од набоја, двосливног крова покривеног трском. Представљајући пример развоја традиционалне сеоске куће Војводине од дводелног ка троделном стану, кућа у улици Патријарха Чарнојевића број 7, истовремено, указује на урбани развој Новог Сада зачет на руралном насељу.

Тачка 3.

Заштићена околина споменика културе обухвата катастарске парцеле: бр. 4197 и 4198 К.О. Нови Сад I, у друштвеној својини, бр. 4195, 4196, 4199 и 4200 К.О. Нови Сад I, у мешовитој својини, као и део улице Патријарха Чарнојевића у укупној ширини наспрам парцела: бр. 4195, 4197 и 4199 К.О. Нови Сад I у мешовитој својини.

Тачка 4.

Утврђују се следеће мере заштите споменика културе:

- 1) очување изгледа, оригиналних материјала, хоризонталног и вертикалног габарита, конструктивних и декоративних елемената архитектуре и архитектонских и функционалних карактеристика;
- 2) ажурно праћење стања и одржавање конструктивностичког система, кровног покривача, свих фасада, ентеријера и исправности инсталација;
- 3) реконструисање дворишне фасаде враћањем оригиналних отвора;
- 4) реконструисање и обнова дотрајалих и оштећених делова уличне фасаде према сачуваним описима;
- 5) инсталирање громобранске инсталације и уређаја за заштиту од пожара;
- 6) коришћење у стамбене или пословно-стамбене сврхе.

Тачка 5.

Утврђује се следећа мера заштите заштићене околине споменика културе:

1) коришћење парцела бр. 4198, 4196 и 4200 К.О. Нови Сад I, за гајење повртарских култура.

Тачка 6.

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-609/98-18

У Београду, 20. фебруара 1998. године

Влада Републике Србије

Потпредседник,
академик проф. др Милутин Стојковић, с. р.